

دهبازی عزیز

۱۳۸

دیروز و امروز موضوع جراحی دو بانوی ایرانی لاله و لادن خبر اصلی اکثر رسانه‌های تلویزیون آلمان است و من در این دو روز دست و دلم به هیچ کاری نمی‌رفت و نمی‌رود. یک ساعت پیش با هزار دریغ شنیدم که هر دوی آنها درگذشتند. این خبر یکی از ناگوارترین خبرهای زندگی من بود. آرزوهایشان این بود که از هم جدا شوند و با هم زندگی کنند. ولی دریغ که از هم جدا شدند و با هم درگذشتند. روانشان در مینو در کنار هم شاد باد! پس از شنیدن این خبر باور کن بی‌اختیار این بیت‌ها از قلم به روی کاغذ آمد. خواستم تو را هم در غم خود شریک کرده باشم، اگر چه می‌دانم تو خود از این فاجعه اندوهگین شده‌ای.

با درود — خالقی

هامبورگ، ۸ ژوئای ۲۰۰۳

در سوگ لاله و لادن

همیشه بهم آندو پیوسته بودند	زالاله، زلادن، دو گلدسته بودند
پر از شادمانی، پر از زندگانی	چه گاه تکاپو، چه بنشسته بودند
پر از شور بودند و سرمست هستی	پر از شرم بودند و آهسته بودند
بهم بستگانی که آزاده بودند	به تن بسته جان‌های وارسته بودند

دو شاخ گل از هم جدا خواست گشتن
به گلچین سپردند تیغ جدایی
ستیهنده بر مرگ بودند و گفتی
دریغا نبردند جان زین کشاکش
جهانی شد از مرگ ایشان پریشان

اگر چند پیوند نگسسته بودند
که راز سپهری ندانسته بودند
دو شیر زبان را بهم بسته بودند
مگر دیگر از زندگی خسته بودند
چنین سوگ را ویژه شایسته بودند

هامبورگ، ۱۷ تیر ۱۳۸۲